

De Watersnoodramp

Nederland ligt laag en direct aan zee. Geen wonder dat de Nederlanders altijd bezig zijn met het bouwen van dijken, dammen en het onderhouden van de duinen om ervoor te zorgen dat het land niet overstroomt. Helaas ging dit op 31 januari 1953 helemaal mis. Een zware storm sloeg op meer dan 150 plaatsen de dijken kapot en een groot deel van Zeeland overstroomde. Bijna 2000 mensen en duizenden dieren verdronken, 72.000 mensen moesten verhuizen en veel huizen werden vernietigd. We noemen dit de Watersnoodramp.

Om ervoor te zorgen dat dit nooit meer kon gebeuren werden in Zuid-Holland en Zeeland de dijken verhoogd, er werden 6 dammen aangelegd, 2 sluizen en 5 stormvloedkeringen. Dit allemaal bij elkaar noemen we de Deltawerken.

Stukken open water werden door dammen afgesloten. Een nadeel hiervan is dat het water achter de dam zoet wordt, waardoor er andere vissen, dieren en planten komen te leven. Ook de Oosterschelde wilde men afsluiten, maar hierdoor zouden veel diersoorten, zoals oesters en mosselen, verdwijnen. Om dit te voorkomen werd een dam gebouwd waar het water gewoon in en uit kan stromen, maar die bij hoog water gesloten kan worden. De dam wordt de Oosterscheldekering genoemd, het is een stormvloedkering, de dam keert de hoge vloed bij storm.

De Westerschelde kan niet met een dam afgesloten worden, er varen grote schepen door naar de haven van Antwerpen. Om toch veilig langs de Westerschelde te kunnen wonen werden de dijken hoger gemaakt.

Op het provinciewapen van Zeeland zie je een leeuw die boven het water uitsteekt. Er staat bij: Luctor et Emergo. Dit is Latijns en betekent "Ik worstel en kom boven". Zeeland moet nog steeds "vechten" tegen het water, maar blijft boven het water uit komen!

